

MOTORHISTORISKA
RIKSFÖRBUNDET

Bilaga A

I VVFS 2007:490 3Kap anges

6 § Ett fordon anses överensstämma med ursprungsförordningen om dess identitetsbärare huvudsakligen är tillverkad under modellåret. Identitetsbärare är chassi eller ram, såvida inte den ursprungliga tillverkaren har utnyttjat annan fordons-del som identitetsbärare. Övriga fordonsdelar skall i allt väsentligt överensstämma med ursprungsförordningen i enlighet med vad som sägs i 4 §.

I TSFS 2010:84 3 kap 8§ anges

”Om fordonets identifieringsmärkning i form av chassinummer eller motsvarande saknas eller är skadat, eller om fordonet avviker från tidigare godkänt utförande ska föreläggande enligt 6 kap. 20 § fordonsförordningen (2009:211) meddelas.”

I TSFS 2010:112 2 kap 4§ anges

”Fordonsidentifieringsnummer i form av chassinummer, ramnummer, motornummer (anges för motorcykel och moped klass I) eller motsvarande särskilda märkning för identifiering av fordonet.”

I TSFS 2013:63 4 kap 1-5§§

1 § Bil och släpvagn som tas i bruk den 1 januari 2005 eller senare, ska ha identifieringsmärkning som uppfyller kraven i direktiv 76/114/EEG (se 2 kap. 22 §).

2 § Bil och släpvagn som tagits i bruk före den 1 januari 2005 och är av 1971 eller senare års modell, ska ha identifieringsmärkning som 1. uppfyller kraven i direktiv 76/114/EEG (se 2 kap. 22 §), eller
2. uppfyller kraven i 5–7 §§.

3 § Bil och släpvagn av 1969 till och med 1970 års modell, ska ha identifieringsmärkning som är instansat i fordonet på tydligt och varaktigt sätt.

4 § Bil och släpvagn av 1968 eller tidigare års modell, ska ha identifieringsmärkning (chassinummer eller motsvarande) som är instansad i fordonet eller anbringad på skylt på fordonet.

Krav enligt 2 § 2

5 § Bil med självbärande karosseri ska ha en primär och en sekundär identifieringsmärkning. Båda märkningarna ska uppta samma beteckning. Övriga fordon behöver endast ha primär identifieringsmärkning.

Primär identifieringsmärkning ska vara stansad eller pressad direkt i fordonets ram eller, om ram saknas, i annan bärande del som inte utan svårighet kan bytas ut.

Sekundär identifieringsmärkning ska på varaktigt sätt vara anbringad på fordonets ram eller på annan del av fordonets stomme som inte utan svårighet kan bytas ut.

Identifieringsmärkning ska vara så placerad, att den i möjligaste mån är skyddad för skador och inte döljs av eftermonterade utrustningsdetaljer. ”